

Pacific Herold.

ENTRIES AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 43

Parkland, Washington, 24de Oktober 1902.

12te Aarg.

Reformationssalme.

Risen Job i Sørgelæder,
Som en Enke har forladt;
Mit hvidt hun af Smerte græder
Blot det dog har fort som Rat;
Ingen Trof og ingen Raad
Bare Zuk og Hjertegraad —;
Gode Hjerner er daade
Til at haas og sangt Raade.

„Alle Helgene“ Trof et bringe
— Dog paa Alle Helgenes Dag
Knicklofferne indbringe
Herrens Rat i Barne Slag —;
Og det træder frem en Mand
Sendt af Gud med Troens Brand,
Der skal resse Herrens Rirk
For det fulde Mægtværke.

Gudsomberet frem han fyller
Til et Lyd og Fedetraad —
Dette Vogn fra Sandhed fyller
Dette Støtter Djælp og Raad;
Og med Vælde raabes ud:
Alt af Raade, alt af Gud,
— Det er Djælp og Trof tillige
Nu maa Rat for Dagen rige.

Gudsstødt og Gudsmoder
Tættes om i Herrens Hus,
Raaben slaber andre Steder,
Fylder alle komme Krus,
Hrit for intet ber at haas
Og hos Gud i Raade haas,
Dette maa vel stabe Glæde
I det gamle Enkesæde.

Gud ke Lov di og sit høre
Hine Luther's Hammerstog;
Løsaa vore Gudsbedere
Hil fin „Alle Helgenes Dag“ —
Og til os steg Gosen frem
Og vi fandt vort Kirkehjem
Hegnet af Guds Ord betrene
Raen alt, hordet vi fortjense.

D. 3.

113. Folket gjør Gud og findet Raade.

Det, som her bliver berettet, viljer,
hvori alvorlig fortørnet Gud var over
si Holls Hrafslab. Han vilde ikke føle
brage med Jærel op til Raana, han
funde ellers pladselig ødelægge det; for
det var et haabnætlet Telt. Guds
Moses tog op si Telt og ligg det op
udenfor Raeten. Han kaldte det Sam-
menkomstens Telt. Udenfor Leiren
sleg Gudsstøtten ned, der talte Raeten
med Moses. Ja, Hrafslab, Hrafslab,
Hjælper gør en Gudsæg mellem
Gud og Menneskene fra Guds Sam-
fund.

Paa den anden Side viser Gud sig
og ses her liggen som den naadige, baran-
hjertige og malmodige. Han gjenau-
get si Raede om, at han vil sende sin
Engel foran Jærel. Han skal bevare
det syndige Holl fra Breben, dogte det
paa detz Bei og lave det ind i det lo-
vede Land. Hans Ansigt skal vao med
Jærel. Guds Ansigt er Herrens Ga-
gel, Guds Son, det evige Ord, hans
Barjens Villebe, hans Helligheds Bl-
glans. Og det er Guds Trof Gjer-
ning og Embede, at han døller og
skærmer Synderne for Brede og Dom,
ledsager dem paa deres Bei og trots
deres Synd og Snæghed bringer dem
til det bestre Maal.

Men det er blot de bodsædige Synderne,
som kommer til Maale. Og saa
fortæller der nu ogsaa om Holls
Ord. Jærel's Barn gørde det, som
Raeten beslutte dem, lagde af sig sine
Præbelser og forgæde og stod fulde af
Ærgejagt foran sine Tælte og saa i
Græsland efter Vi-ich, indtil han var
kommen ind i Leien. Det er Guds
Ville, at Mennesket, som har over-
troadt hans Lov og brudt hans Wahl,
sal gjøre sprættig og elverlig Gud og
udmænge sig i Stovet for ham.

Om Moses, den Guds Mann, blitter
der her højt, at Gud talte med ham
ømigt til Raadi, ligesom en Raad

med sin Raade, at han sendte hem ned
Raau, vedfjendte sig ham som sin.
Men Raade saa, da han talte med
Gud, sun Guds Stiftelse. 4 Mos.
12. 8. Paa band Ven vil Gud vaae
vise ham sin Hellighed. Men hans
Raaden kan dan ikke se. Daerfor fordigti,
badeligi Menneske kan ic Gud i hans
egentlige Basen, i hans Majestet. Al-
sin Godehed vil han lade gaa forbi Mo-
ses. Alt dette var for Moses bare
ufortjent Raade. Gud sagde: „Jeg
vil vore den naadig, som jeg er naa-
dig.“ Ja, Gud forbarmet sig over
hjemmen han vil. Men den, som han af
Raade har udtagt og saldt ved Raau
og taget sig af som sine, med dem om-
gaas han som en Raad med sin Raade
og lader dem tilflutje sin Hellighed.

Alle Ting tjener dem til gode, som elletter Gud.

Maria, Englands Katholiske Kro-
ning, bragte alle Mæster for at under-
trække den evangeliske Tro. Manne-
trofaste Herrens Bibler valgte Døben
Stedetor Hosets Kunst. Den franske
Præst Bernhard Glæga blev meidt og
jærede: Gud tilgiv dem deres Dab-
slab og give mig Kraft til at bestaa
Stampen. Da hans Bodier kom for at
giive ham, modtog han dem med de
Ord: „Alle Ting tjener dem til gode,
som elletter Gud!“

Paa Veien til London bræf han si
Den, der man behandlede hem ben-
isonsloft. Tjener det dig ogsaa til-
gode? spurte man, og han svarede:
„Ja, hvældet! Stude jeg ville derpaa!“
Men kunde nu ikkeville den sage
Mænd for Kælen, men maatte befuge
ham til et Herberge. Mens han lag-
de Kronning Maria, og en af hen-
des ejerfolgers Elsabeths første Re-
gieringshandlinger var at frigive alle,
der for sin Tro var i Fængselslab.

Kristus i Skolen.

Den øverste Grundlægning for al
Opdragelse er Herrens Ord: „Lader
de imaa Born komme til mig og for-
hindrer dem ikke, thi Guds Stige bører
iaabanne til.“ Mat. 10. 14. Og vi-
leltig gjører et andet Ord af Kristus:
„Uden mig kunne I alt intet gjøre“
Joh. 15. 5. paa intet højstid Birs-
jomhedsdæikt mere end paa Opdragel-
sens. Hertugen af Wellington, en Ha-
pighed stor Statsmand som Helt herre,
udtaalte sig engang foaledes i det en-
gelske Parliament: „Jeg er ingen Sto-
lemester og kan ingen Dom afgive om Va-
remehobet, men en Overbevisning
paa det mig dog tilladt at afdale, og
det med det stærke Østtryk: Person
alle Religionen gjores til Grundlag for
Undervisningen, er det hers Skilt,
om det i Friheden vilde end flere
dogtige Tjære i Verden.“ Og den
franske Statsmand Guizot (Protestant),
Højsættet af det berømte Verk „Civi-
lisations Historie“, siger: „Opdragel-
sen maa nødvendigvis gives og mod-
tages i en aldeles religiøs Omgivelser;
de religiøse Indtryk og Gudsnavet maa
gjennemstrømme alt. Religionen er ikke
et Studium eller en Suelje, som man
anværer Sted og Time, den er en Tro,
en Lov, som fortvarende og overalt
maa gjøre sig gjældende, og sun under
denne Bevisning kan den ubove sin hele
velgjordende Inbundelse paa Jæren og
Livet.“ Naar Djævelen skulde ses
lægge et Ord ind med her, vilde han
sige: „Bornene tillegne sig helst og let-
test Religion, og den er i de senere Ma-
nuskælig at udnytte af Hjertet, noer
de i Ungdommen blive del undervist
og opdragne deri; desfor maa man ar-
beide nedensta opad mod det Maal, at
jællet kan blive Djævelens, — men
maa adestørste Djæveldommen fra
Stoerne og ikke slippe Religionen
ind.“ „Rustlig Blauebæltende.“

Aftenstemning.

Hør't synes den flammeende Sol
Va; Henden af Se'd-nshavet
Røden sig lønkt fra Dal til Sol
Og løjen er en Dog begravet.

Ulene jeg sidder ved Strandens
Bred

Og hører henværet Seen;
Naturen hviler i helle Fred
Og Begejne plodster mod Den.

Hører kærligt det er en Aftenstund
At sidde ved Strandens alene.
Raat Maanens Stive blank og rund
Gitter Solen paa de runde Scene.

Herfra er Tanke mod Hjemmet
Ryt

Og Længslen binder mit Hjerter,
O, hvor jeg længer, ved Webers
Brug,

At buerne min Ejdele merte.

Hør tids jeg fuldtes med Fredens
Hånd,
Raat Hemm's Tærenne trist,
Hør høje ja Guds forsonende
Hånd
I Naturens hellige Stillhed.

Ille ved Magt.

Ille ved Magt og ille ved Kraft,
men ved min Hånd, siger Herren,
Hærstørernes Gud. Sol. 4, 6.

A. havde i længere Tid troet Evn-
dernes Forladelse og ofte glædet sig
over Barnelaaret hos Gud.

Men dels var han saa stort pliget
af onde Tanke, et urent og verdsligt
Sind, og hvad der var ligesaa ilde:
Guds Ord var ofte saa lillet og Ban-
nen blev jo mat og stævnom, mere
som et Trællarbeide end som den jæn-
lige Hænde fortrolige Samale med
Gud.

A. havde en dyb Længsel efter at
komme mere løs, saa et renere Sind,
helligere Tanke og lignende Frejser
mere.

Han syntes, det var saa forunderligt,
at han, som dog vidste med sig selv, at
Ordet om Syndernes Forladelse var
hans, ikke skulle blive mere løst og fri
til at tjene sin Frejser.

Han fied øste haardt, bad, flagede,
og hjæmmede med Gud.

Det var en Aften, han havde løst
Ordet, bedt, hjæmpt, men alt var saa
underlig forstågt.

Han gik og drev paa kontorgrindet Himmelens gønge Hør og blæs, tel ilge-

en Stund, tung og mørk i Sindet, faldt
endnu engang ved Kun, ledte efter et
Ord fra Gud, men det blev ikke under-
læbet.

Om Natten dræmte han. Han fulde
op en brat, lang, lang Bolle, og paa
Tøveren. Han havde et helt Øje med
sig. —

To Hæde havde han for Bosætt, en
stor, tung Bogn.

I Forstningen gik det bra, men el-
lerhvert som Ballen blev brættet,
stansede Hæderne alt i et, puslede og sve-
dede, saa det rænt af dem.

Men Ballen blev brættet og brættet,
tildidst funde Hæderne ikke stansede,
de måtte bare deles frem og Svaben
bræged, til Hæderne var bloddige. Frem,
frem!

Stillingen var forfærdelig. De stansede
gotted ille, da vilde alt ramle i Af-
grunden, men ovenfor blev det altid
stillest.

Saa fan Hæderne ikke var og med et
forfærdelig Brag revler d-t hele ned-
over. A. vredede af og blev liggende
paa en Stein, medens han saa, hvor-
ledes Hæder, Bogn og alt, han havde
med sig, knusedes. Selv var han just
paa Bel at gæde efter, da han vognede
i levende Bevidsthed om, at just hans
egen Kamp var afmalet i Drammen.

Med engang stod Ordet for ham:
"Ille ved Magt og ille ved Kraft, men
ved min Hånd, siger Herren Hærstør-
ernes Gud."

Det gav levende Gjenlang i det be-
droede Hjerter. Nei ved Magt kom
han ille frem paa Helligjordens Bel.
Det havde han da ikke erfaret.

Hans Hjerter blev stille og hælde i
Herrens Vorster. Og Himmelenes un-
dersulde Ræster gjennemstrømmede
ham.

Ensfoldighed i Troen og Gønnen.

Under en langtræ Tørke blev man
i en Menighed enig om at fastsatte en
bestemt Tid, hvori man vilde komme
 sammen for at bede Gud sende Regn
paa de forstørrede Blærer. Ved en af
disse Sammenkomster, da Holt i alle-
røre havde samlet sig i Skolevis, kom
et lidet Bigebarn hen til Forsamlings-
huset med Salmebogen i Haanden og
en Paraply under Armen. Nu, en
Paraply synes rimelig at bære med sig,
naar Himmelen er skyld og det se-
ud til at komme Regn. Men nu var

som da Gud gik op til Himmelens Top
og sagde til sin Djener: "Gud er og
er mod Hævet," og han gik op og laa
sig lugde. "Det er hært at ja." Dint
Hjælp til Detværelse med Magt i
hend. Dette de med den lille Bigebarn
Borgestens Gøne gøpte urimelig og
latterlig, og mange lærte der:

"Guds, hvad vil du med Paraplyen?"

— "Ja," sagde Detværelse. "Sæd vi ikke nu
bede om Regn? — Du ille Djæle,"
sagde entsette. Saa be præste de nu
Salm, jan, en, Preben Leslie et Stykke
af Bibelen og fortalte det med for-
hållt Hensyn til Talebringeren, for at
valle Troens og Bounens Ande.
Derpaa frembar han paa Magtighed nu
Begne deres Hæder, og endnu, I nu funde
bede, forene sig med ham i ej ringlig at
pantale den barmhjertige Hæder i
Himmelens ø, d.h. at Herren vilde for-
værme sig over dem og sende dem sin
forskrifte Regn. Gud-h, inden Sal-
signelsen, og Menigheden forsat Hæder.

Men — webens Menigheden havde
været forstillet med at synge og bede,
var mange Øver trælt op paa Himmelen,
og da Holt skulle udvise Hæderen,
be, hvilke Regnene at tælle i lange
Draaber. Gud-h begyndte nu at i
sig om, hvoreledes han hæft kunne und-
gå at blive saad, men troede nu med
at Regnen glæde sig godt for Gæsteren,
og at en lidet Gjennemgangning kunne
ille stede saa meget paa den Marabib.
Detværelse gjorde en Undtagelse.
Hænder Paraply havde ill. Længt no-
get lærligst ved sig, og han passeret
det lærlig saa, at han ikke blev saad.

Til Indremissionen.

Offer ved Hæder og Missionstid
i Menigheden i Wilber, Wash.,
Post. U. Riesen's Raab den 19
Oktober \$11.01

Offer i Zion's Menighed, Rot-
man, Wash., Post. E. C. Rose's
Raab..... 81.79

Offer i Rockford Menighed, W. Va.
Glimtand Raab..... 22.00

til Gedulingsmissionen.

Offer i Rockford Menighed, Wash.
Glimtand Raab..... 85.20

R. J. Young,
flusserer.

Pacifice Villættens Prester.

Robertson Mr. Omer, Idaho.

Plattina J. Van ITZ Koford Min.

George D. Tolson, Id.

Albert H. C. Johnson, Id.

Wheeleren Mr. H. 1636 Miner St.
Ida.

Garden, D. R. St. 107 6 Miner St.
Post Register, California.

Fritz P. C. Grammont, Wash.

Wenzberg O. 1633 Howard St.
San Francisco, Cal.

Hoppe, O. 425 Van 10th Street,
Los Angeles, Cal.

Johnson, J. 204 3 1st Street, Cal.

Brown, T. Garland, Wash.

Kearns, M. R. 2100 Miner St.,
Ottawa, Cal.

Wood, Paul, 120 10th Street,
Groton, Conn.

Ribben, E. Post 38,
Wilber, Wash.

Risken, G. J. C. Hermida, Cal., Post 56

Orbal, O. J. Post 110,
Whitcom, Wash.

Oliver, A. Gillette, Oregon.

Swartz, O. R. 1630 Co. 3 1st Street,
Wash.

Swanson, G. M., 1420 Union St.
Seattle, Wash.

Sparks, W. M. 2426 17th St.
San Francisco, Cal.

Linnard, G. M. Everett, Wash.

DODWELL & CO., Ltd.

LOCAL STEAMRS.

FOR VICTORIA, B. C.

a.s. "MAJESTIC" leaves Yesler
wharf, Seattle at 9:00 a. m.
daily except Sunday for Port
Townsend, Wash., and Victo-
ria, B. C.

FOR WHATCOM.

a.s. "STATE OF WASHINGTON"
leaves Yesler wharf, Seattle at
10 p. m. daily except Saturday
and a.s. "SEHOME" at 8:00 a. m.
daily except Sunday for Everett*) Anacortes, Fairha-
ven and Whatcom.

*) "SEHOME" does not call at
Everett.

For rates and information ap-
ply to

DODWELL & CO., Ltd.
625 Pacific Ave. Phone Main 89

PACIFIC HEROLD,

Ud-ivset af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkår:

Et Aar.....	50 Cts
Sex Maaneder.....	25 Cts
Til Europa pr. Aar.....	75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Blaavler:

Mit begegnende Bladet sendes til
Pacific Luth. Universitets Ass'n., Park-
land, Wash.

Glem ikke at sende Belægning. Send
den højest i Money order eller læg
50cts. i Solv i Ucet.

Ga eller To Gnts Priser mod-
tages også. Men Priserne på 5
eller 10cts. kan vi ikke bruge.

Nordiske Meddelelser fra Skandinavisk
Settlement og Menigheder midttages
med Taf.

Vi Mennesker er Guds Slabninger,
enhver af os besjender med Skatfisken:
„Jeg tror, at Gud har slæbt mig tillig-
emed alle Slabninger.“ Det er jo
en stor Vte,“ siger Luther, „som jeg
med rette skal glæde mig over, at jeg er
den høje Guds Slabning. Verden
søger sin Vte i Penge, Valde og lig-
nende Ting, men saa kom er den ill,
at den ret agter den Vte, at Gud er
vor Herre, som har givet os Legeme
og Sjæl og daglig opholder dem.
Hvis man troede det og holdt det for
sandt, saa ville man anse det for en
stor Vte, at man funde sige: Vesteren,
som har slæbt Solen, har også slæbt
mig. Vi gehom Solen roser sig af sin
Stjernhed og Hellighed, saaledes roser
jeg mig af, at jeg kan sige: Jeg er
Guds Vrt og Slabning. Saaledes minder
jeg mig om, hvorfra jeg er
kommen, som St. Paulus siger i Ap.
8.17, 22: Vi er hans Elægt. Gud
har slæbt os. Saaledes er mine Dine,
Hingre, mit Legeme, min Sjæl og
Guds Vrt og Hjembringelse. Med
denne Vte skalde nu enhver lade sig
sætte o. s. s. med Glæde: Jeg er nu

Guds, Himmelens og Jordens Vaber,
som har hængt sit Navn over min Hals,
paa det at jeg skal kaldes hans Vef og
hav min Gud og Elaber.“

Men Gud har, som Luther endvi-
dere siger, „givet os en omstamt Ma-
de og præget Menneslene mere end andre
Slabninger... Det er en stor Ting,
naar en Hv. giver en en Guldskæde,
men meget helligere er det, at Gud
siger til mig: Du skal hæde min Slab-
ning og være den bedste, omend blot
alle de andre ogsaa er gode.“

Til Reformationsfesten.

I effektuel! Idet jeg anvendte et
Bild paa at skrive eder til om den fæl-
les Frelse, hændt jeg det fornødent at
skrive eder til med Formaning om at
skrive for den Tro, som en Gang er
overgivne de hellige. Judas's almin-
delige Vte. Vers 3.

I.

Den første Grund, hvorfor man me-
ner, at nu er det eviglig paa Tide at
finne med Kampen for vor Kirkes rene
Vte, er den, at denne evindelige
Kamp o. Strid, som man kalder det,
strider imod Hjærligheden. Kristus,
siger man, siger jo med tydelige Ord:
„Derpaa skal alle finde, at I er mine
Disciple, om I har indboedt Hjærlighed.“ Derfor striver også John-
nes: „Hvo, som ikke ejer sin Broder,
siger i Døben.“ Ja, Paulus siger
ubetydelig: „Om jeg taler med Men-
nesker og Engels Tongemaal, men
alle har Hjærlighed, da er jeg en In-
dende Malm eller en flingende Bjælve.
Men nu vedbliver Tro, Haab og Hjærlighed,
døsse ire, men først iblandt
dem er Hjærligheden.“ Da Salaterne
stræbte og trætte med hverandre, stræ-
fede Apostelen dem haabt og stræb til
dem: „Dethom I bider og røber hær-
andre, da je til, at I ikke fortærer af
hverandre.“

Men, mine Høre, saa sandt joer det
er, at Broderhjærligheden er det fæste
Mhndtegn paa en hand Kristen, atuden
Hjærlighed er alle andre Dyrket fun et
tomt Stin og alle aldrig joa gote
Gaver unytige og at den usjærlige
Kætte og Strid fun kan bringe For-
døvelse, saa folger dog paa ingen
Måde deraf, at nu er Tiden kommen
for os til endelig at opgive Kampen
for vor Kirkes rene Vte; til saaledes
Udier, som vi allerede har hørt, den
hellige Apostel Judas i vor Tid.
Idet jeg anserede et Bild paa et

fanbt jeg det fornødent at skrive eder
til med Formaning om at skrive for
den Tro, som engang er overgivne de
hellige.“ Om den rette Tro siger alt-
saan Apostelen, at den „engang er over-
givne de hellige.“ Den rette Tro, eller,
hvad der er det samme, den rene Vte,
er altsaa ikke give de hellige, men fun
„overgivne“, det vil sige ikke Skædet, men
fun overgivne, ikke gjort til deres
Gleandom, som de skal være frie Herrer
over, og som de kan styrke og stelle med
et efter Behag, men fun betroet dem som
en fermmed, nemlig Guds Gleandom,
som de fun som Thjener og Husholdere
med Trostab skal bevare og forvalte.

Men sig mig nu: Skæder kansle
Hjærligheden of en Husholder, at han
skal give noget godt af det Gode, som
er ham betroet, eller at han skal efter-
give no, et af sin Herres Skældur's
Gjærdt eller at han skal være lige glad
med Hensyn til de Elte, som hans
Herre har sat ham til at passe paa?
Var det f. Ex. Hjærlighed, at Hus-ol-
deren i S. angeliet sagde til en Slave:
„Det skylde hans Herre ha-drede
Tøde“ O. Strid, som man kalder det,
strider imod Hjærligheden. Kristus,
siger man, siger jo med tydelige Ord:
„Derpaa skal alle finde, at I er mine
Disciple, om I har indboedt Hjærlighed.“
Derfor striver også John-
nes: „Hvo, som ikke ejer sin Broder,
siger i Døben.“ Ja, Paulus siger
ubetydelig: „Om jeg taler med Men-
nesker og Engels Tongemaal, men
alle har Hjærlighed, da er jeg en In-
dende Malm eller en flingende Bjælve.
Men nu vedbliver Tro, Haab og Hjærlighed,
døsse ire, men først iblandt
dem er Hjærligheden.“ Da Salaterne
stræbte og trætte med hverandre, stræ-
fede Apostelen dem haabt og stræb til
dem: „Dethom I bider og røber hær-
andre, da je til, at I ikke fortærer af
hverandre.“

Men, mine Høre, saa sandt joer det
er, at Broderhjærligheden er det fæste
Mhndtegn paa en hand Kristen, atuden
Hjærlighed er alle andre Dyrket fun et
tomt Stin og alle aldrig joa gote
Gaver unytige og at den usjærlige
Kætte og Strid fun kan bringe For-
døvelse, saa folger dog paa ingen
Måde deraf, at nu er Tiden kommen
for os til endelig at opgive Kampen
for vor Kirkes rene Vte, som har
hængt sit Formaning har betroet
os, men en skædig Omgang med
fremmed Guds, ja ikke andet for Gud
end Raveri og Toveri. Men Tyve
sal ikke gøre det evige Liv.

Gjæuet skal vor Hjærlighed vor.

rede til for Freds Skæb at give efter i
Jaadanne Ting, som vi har Magt over,
men ikke i Ting, som ikke vi, men andre
har at runde over; og vistnok skal vor
Hjærlighed være rede til at øre alt,
hvad vi har, endog voxt Liv, om det er
nødwendigt, for vor Neste, men ikke
fremme, men alene vores egne Ting.
Derfor sagde Luther engang i Malet
1522 til sine Modstandere: „Min
Hjærlighed er rede til at dø for eder
....; men Troen eller Ødet skal I
boie eder for.... Vor Hjærlighed
tar I fræse, saa meget I vil, men
vor Tro maas I boie eder for i alle
Ting.“

O minne hjære lutherste Troes, Be-
kendelses- og Rumfæller, lad eder da
ikke forsvile, naar man nu over alt
talder dem hjærlighedslose, der endnu
ikke opgiver Kampen for vor Kirkes
rene Vte. Sejens: denne Vte er,
som vor Text siger, Troen, som „en-
gang er overgivne de hellige.“ Den er
altsaa ikke vor Gleandom, som vi har
Magt og Friheds til at give hort. Den
er meget mere Guds Gleandom, som vi
fun i f. fo. talk og bevare, ikke alene
for os selv, men for den hele Kristen-
dom, ja hele Verden og endnu til ufor-
andret efterlade og overlevete til Ester-
verdenen. Pac hin Dag vil Gud des-
for også hjælpe ham af den Grund
en „rettaa dig Husholder?“ Vilbe
det endvidere vores Hjærlighed, der som
en General, for at undgaa Kamp og
Strid, vilbe lade Fienden gjøre bare
en lidet Slabning i Muren til en Hæft-
ning, som han et sat til at forsvare?
Eller er det Hjærlighed, at tage fra an-
dre det, de har, for dermed at gjøre
god mod de fattige? Og vilde det
endelig have været Hjærlighed, om Lu-
ther ikke havde tict ned den erfjendte
og befjendte Sandhed, da der opstod
Strid angaaende den? Dom da selv:
Vilbe det altsaa vores Hjærlighed, der som
vi Lutheranere nu endelig vilde
opgive Kampen for vor Kirkes rene
Vte, som er os overgivne, det er, be-
troet os til tro Forvaltning? derom
vi lob den fare for at gjøre Mennes-
kene tillags, og for at gjælde for ejfæ-
lige og frebommelige Folke — Det,
det vilde ikke være Broder- eller Neste-
hjærlighed, langt mindre Hjærlighed til
Gud, men Egenværhjærlighed, ikke tro
Husholdning over det store øde, som
Gud fun i Formaning har betroet
os, men en skædig Omgang med
fremmed Guds, ja ikke andet for Gud
end Raveri og Toveri. Men Tyve
sal ikke gøre det evige Liv.

Vistnok er det en stor Vænre at
magte gjælte for et hjerte- og hjærlig-
hedslos Menneske; ja, tro det, mine
høre, denne Vænre er ofte nærl ved
at bringe Hjæret til at briste paa dem,
som hjælper for Guds rene Ord. Men
denne Vænre har jo til alle Tider alle
tro Hjælpere mauet bare. Derfor
siger også vores framme Hædre i vor
Kirkes Bekendelsesskrifter: „Tugt er
det, at man må stille sig fra saa mange
Vande og Holt og føre en jæstlit Vænre.
Men her har vi Guds Belægning, et en-
heds sal vugte sig og ikke være et med
dem, der forst falss Vænre“ Lad os da,
for at Verden kan se, at det dog er
Hjærlighed i os Lutheranere, i alle
jordiske Ting vilse vor Hjærlighed saa
meget mere; men i guddommelige Ting,
i Guds Ord rene Vte, som engang
er overgivne de hellige,“ lad Kristi Ub-
lagn vugte over vor Balgivrog og Lebe-
Hjæne: „Den, som ejer Hader eller
Modet eller Son eller Datter mere end
mig, er mig ikke vort.“

II.

Dog, min Broder og Sofie i Her-

ten, Kampen for vor Kirkes rene Lære
kan vi for det andet ikke opgive af den
Grund, at Læbet af dette Kristenodt
ville være noget langt mere skadeligt
end al Strid og Utrørd blandt Mennes-
kene.

Det er sandt, mine Fjere, den Kamp
og Strid, som uskadelig bliver ført
inden den hele Kristenhed, ikke blot
mellem de forskellige Kirkesamfund,
men også øste mellem Lemmer af en
og samme Kirke, er en saa stor Jam-
mer, at det med Ord set ikke kan ud-
siges og ikke nog beslagtes, ja, med blo-
dige Tænder ikke nog beslagtes. Et det
ikke en Jammer, at de præster mod hin-
anden, som dog vil være en og den
samme Guds Barn, en og den samme
Frelser Tjenere, en og den samme
Guds Tempel? Et det ikke en Jam-
mer, at de, der i Hællestlab som en
Mands stude hjæmpe mod Kristenodom-
mens utallige og mægtige Fiender,
bruger Sverdet mod sig selv? Hvor
maa ikke Satan glæde sig og juble,
naar han ser denne Uenighed blandt de
kjæmpe? Hvor manue vanroende er
det ikke, som støber sig overer og vil
derfor ikke blive frijne, idet de tænker:
Hvorledes kan det være den alene fa-
liggjørende Religion, hvis Beskyndere,
saa et sige, sandtræver hævdares? Og
hvor mange fraude frijne kommer ikke
beredt i Villberede angaaende Kristen-
dommen og falder tilbage til Verden!
Et det ikke daa hos Gud, figer derfor
mange, at vi Lutheranere endelig op-
giver vor Kamp for vor Kirkes rene
Lære! at vi, som Gaias har forudsagt,
sal gøre vores Sværd til Plagijsor og
vores Spyd til Høller! at vi endelig
slutter Fred med alle Kristne, væller
dem Broderhaanden til Guds; og fore-
ner os med dem til en stor og enig Gred-
ens Menighed?

Bisættig, mine Tilhørere, funde vi
Lutheranerne med vojt Blod saa i
Stand en gavlig almindelig Freds-
aftning, saa kunde ingen Lutheraner,
langt mindre en luthersk Prest anse for
Blod for at være for dyrebart, men
meget mere med uafholdig Glæde ud-
gyde det. Og dog, mine Brodre, kan
vi ikke opgive Kampen for vor Kirkes
rene Lære. Dette læter Guds Ord os
paa hvort Blad, dette læter også
blandt andet vor Tegn os, naar det he-
der: „J tilstelte! Idet jeg anvenkte at
Guds paa at skrive edet til vor den
fælles tro, kast jeg det forinden,
at skrive til eder midt Formannen om
at stribe for den Lære, som en Gang er
overgivet de hellige.“ Et det, da

Apostelen vilde skrive til de kristne, om
at vor fælles Frelse,“ holdt han det for
nødwendigt forst at formane dem til, at
de skulle „stribe for Kroen.“ Øster
kente apostolleste Utloevning breire det
sig altisan her om lidet ringere end „vor
fælles Frelse.“

Nu, var vi, kan vi da nu endelig op-
give Kampen for vor Kirkes rene bi-
kjæmpe? Usdig! Ja, hvis vi
hjemde for Penge og Guds, for Guds
blandt Menneskene, for gode Dage,
fort, for jordiske Ting, de os da, der-
som vi ikke spurgte efter, om Freden i
Verden og Kirken derved blev forstyr-
ret, om de vant vende og fraugne ide
beredt blev forstyrrede, om Guds Øj-
ning derved blev forhindret eller ikke.
Men en anden Saaj er det, near vi
„Ksi er for den Dio, som engang er
overgivne de hellige.“ Da hjæmper vi
ikke for rimeligt, men for evige Gader,
da hjæmper vi ikke for Menneskete,
men for Guds Ver, da hjæmper vi
ikke for dette, men for det evige Liv, da
hjæmper vi ifølge vor Dio med et Ord
„for den fælles Frelse.“

Derfor har da allerede alle Profet, r
o. Apostoler og Kristus selv uskadelig
hjæmper for den rene Tro; og Kristus
siner udtrykkelig i Matt. 10: „J skal
ikke mene, at jeg er kommen for at
bringe Fred paa Jordens; jeg er ikke
kommen for at bringe Fred, men
Sværd. Vi jeg er kommen for at
gjøre et Menneske værktøj med for Gæ-
der og en Datter med sin Moder og
Sønnens Hustru med sin Mandes Mo-
der. Og Menneskets Hus, til sal vare
hans Fiender.“ Den Utrørd, som op-
står beredt, at man hjæmper for den
rene Tro, er derfor ikke en usædig, men
en hellig Fred, som Kristus ikke er kom-
men til Verden for at opnæve eller for-
byde, men meget mere vlaade og frems-
kalde.

Derom der ikke vor nogen, som for-
sættes ved Guds Ord, saa vilde der vis-
nos ikke behøves nogen Kamp, ja, den
vilde da være en øjt, forstårlig
Synd. Men Skjært, Verden og Eu-
ropa gør uskadelig ud paa at forståsse
Guds Ord eller den rene Lære; og al-
drig et denne paa saa mange Maader
bleven forståsset som netop i vor Dio,
os netop nu Millionser der des enige
Dag af den forståslede Læres Øst.
Til vi, kan vi da, for at den rimelige
Fred vil sal forståsse, til hvilket
Guds er da det mest skadelige, at den
rimelige Fred bliver taget fra Mennes-
kene; eller at Guds Ord, som alene kan
gjøre vores Øjne jælige, bliver dem tra-

tovet? Siger ikke derfor Kristus:
„Hvad gavner bei et Menneske, om hon
vinder den ganste Verden,“ altsaa den
ganste Verdens Fred, „naar han joer
Slæde paa sin Øjne?“

Ind os tænke os det Tilfælde, at, da
Kristus i det fjerde Aarhundrede angreb
Kristi Guddom, hvem den Athanasius
eller nogen anden havde hjæmpe mod
denne Hochalstning; lad os tænke os
det Tilfælde, at, da Pelagius i det
semti Aarhundrede angreb Læren om
Menneskets Omvendelse alene af Raade,
hvem den Athanasius eller nogen anden
havde hjæmpe derimod; lad os tænke os
det Tilfælde, at, da Pareborius i det
fjerde Aarhundrede havde forfals-
ket hele Kristi Lære, hvem Luther
eller nogen anden havde hjæmpe der-
imod; lad os tænke os det Tilfælde, at,
da Nationalismen i Slutten af det
attende Aarhundrede trængte ind i den
forskellige Kirke, ingen havde hjæmpe
derimod. Det vilde vistnok da have
varet meget mindre Strid og Utrørd i
Verden, men hvor vilde nu Guds rene
Ord være et fædref? hvor vilde nu den
lutherske Kirke være at finde? hvor
vilde den næste Lære om Veren til Sal-
lighed være at finde? Mit dette vilde
allerede for længe siden og for bestan-
dig være forsvundet fra Jordens Freds,
og dermed vilde utallige Mennesker
have gaast glip af Saligheden.

Dr. Walther. J. L.

Bevisgjælden af et gudfrygtigt Dækkevidne.

Ud den fælige Spencers Vid fortæller
Rieger: Den gudfrygtige Grevinde
Agathe, Grevinde i Rappoltstein i
Gisay, havde baaret ham til Daaben,
og hun nævnte altid Øjnerlyden til
ham, baade han ofte bad sig og besøgte
ham megen Besøg ved Formannen,
Eksamineren og tillige legemalje Wei-
gjerninger. Guden paa hendes Døds-
syd, baugte Gud hende som et under-
ligt Medstab til at droge hans Øjne
paa Verdens Gudsangelighed. Grevinden
havde nemlig af et Slag-
sild uafbede i sine Dage liget man-
læs. Da nu Døren nærmede sig til
hende, lod hun sig ganske rodelig medle-
med, at det var noget, som hun endnu
kunne gjældt attenne. Man fandt
længe ikke hende paa, daa det var han
diede. Gud, fuldt en Tæster paa
den unge Spencer (han var dengang
trettion År g. mælt), ig spurgte, om
det var nog: redskommeade ham, som

laa hende paa Øjrene. Da hun ved at
havde Havebet tilhænges, at han havde
truffet det, sendte man Guds Bud efter
Spener, og da han blev bragt til hende,
gav den boende Grevinde hans Haand,
tryllede den mallem begge sine Hænder
og suffede under dette usporligt til
Bud, bestræbte sig, men forgjørtes, at
tale med ham. Hengs endelig under
denne Tullen og beholdt Spener's
Haand saa fast mellem sine Hænder,
at den ejer hendes Haand fun med Mole
blev slid fra dem. Man udnyttede i
Begyndelsen dette, som om hun snart
ville have ham efter sig, og han selv
vante med for Langsigt fra Dod; men
det blev af Gud benytet til at bevare
ham fra Unheds Skader, paa det
hun desio mere kunne blive det hellige
Stat i Guds Hus, ejendigt for Guhber-
ren, som han siden virkelig blev.

Kristen, vigtig frende til din Vorre
Guds. Det er Velsignelse for Evig-
heden i dens Forbon.

Amerika og Pacific Herold.

Begge Blade for et
Aar \$1.25.

Dette gjælder gamle Jaavelssom nye
Subskribenter, dog maa det ubetinget
betales i Forstud.

Det er os en sand Fornuft, at
turne anbefale „Amerika,“ som et af
de ledende Nord-Amerikaniske Blad i
Landet. Det er nu almindeligt an-
fændt, at „Amerika“ under Prof. Niels-
mus B. Andersens dygtige og hærdige
Bestrebeller har vofset sig stor og et
bleset en Magt baabe paa det fællige
Jaavelssom paa det politiske Omraade,
og et tillige et forstårligt Nubeb-
blad.

Til alle sandanne, som ønsker god,
billig, underholdende, sund og lærlig
Læsning, vil vi derfor sige: send os
\$1.25 for „Pacific Herold“ og „Amer-
ika,“ eller endnu bedre, send os 4 til 5
Abounenter paa begge Blad med \$5.00
saa sal vi sende Dem „Herold“ og
„Amerika“ et Mat for Deras Brider.

Uhr og Kjæde for en Dags Arbejde.

Cutter og Piger! Vi vil sende Eder et
Makeligt Præmier tilhænges til Eder
Endige 18 Parkers Blomster- og Inddru-
gebutikker. Der Vækst i Verden—her nu
kommer Sand Jalove Anlæs og et smukke Blomst
paa et stort Frøsæde. Dens Farve er hvidt
LUNNE CO., Box 3, Concord Junction, Mass.

Kirkeindvielse i Norman, Wash.

Sørk Menighed i Norman, Wash. indviede sin Kirke og Gravplads Søndagen den 19de Oct.

Et Protokollen, som holdtes af Pastor Tjernagel, viser følgende Menigheds historie:

Allerede nært 1878 begyndte nørste at bygge hjem her i dalen.

Vaaren '79 holdtes den første offentlige gudstjeneste i det nørste sprøg herhjem i Iver Furuels' alder hus.

I '76 dannedes en Ev. Luth. Mgh. i Stanwood og bid sognebe nu de af vores landbænd her, som faldt træng til ordet og leftrumenterne, indtil vinteren 1884, da den Skandinavisk Lutheriske Menighed blev stiftet.

Menighedens første menighedsmede holdtes Mandag den 25de Feb. sammen over i Claus Olsens hjem. Ved dette møde, som fortsatte den 26de, blev menighedens konstitution vedtagen og følgende tegnede sig som medlemmer af menigheden: Svart Bræhus med familie, Iver Furuels med kone, Ludvig O. Stub med familie, Svend Stensen, Claus Olson, Jakob Bræhus, Hellebæk Kune med familie, Niels Soher, Lars J. Soher, Thos. Hansson med kone, O. C. Alpaas med kone, N. J. Knutzen med kone, H. H. Oliv med kone, Sivert Knutzen, John Furuels, N. O. Stub, Ole Erickson, Ole B. Lee, M. O. Stub.

Vaa dette møde blev det besluttet, at sende saldbørev til Past. Tjernagel, som saaledes blev menighedens første præst.

Vaa møde den 30te Nov. 1885 blev det besluttet at tegne birtug til religionskole. Det lufedes dog ikke at fåa stolerter fremst October det følgende år, da R. P. Que fra Stanwood brænt en moaners stole. Vaa møde i December samme år, blev en komite nedsat for at forhandle med Stanwood menighed om hammen med den at fåa fast stolerter. Det blev da overværet efter en saadan. Indtil '88 er der indledt en ansøgning om posten, nemlig fra S. J. Halle, og til ham blev der da sendt saldbørev den 18de Oct. '88. S. J. Halle er saaledes menighedens første og eneste fast ansatte stolerter.

I Protocollen for mødet den 3de Dec. '88 findes følgende:

"Koretssæt og antogt, at der under nævnte møde tegnes birtug for at se, hvorefter udgiverne tegner sig for

muligheden af opførelse af en kirke. Da 320 dollars tænkes blandt medlemmerne, besluttedes enstemmigt at der nu snarere stille opførelsen en højtidelig kirke saaledes, som medlemmerne ønskede til at det." I Januar '89 rapporterede Pastorren at det totale blomme er \$743.74, og den hele ubalist for tilbygningen er \$741.88. Med endnu \$1.91 i løsning var nu kirkebygningen en foruden nærmest færdig. Menigheden havde i den tid, den ingen kirke havde, holdt sine gudstjenester i privatbuse og tilbuds i stolehuset.

Da G. Jorgensen resignerede som menighedens præst, blev Past. P. Jørgen, den 6te Feb. '93, anmodet om midlertidig at betjene menigheden. Denne anmodning blev imødekommet. I 1894 blev Past. O. C. Holt menighedens præst og er dit fremdeles.

Sønderhjelvetssaud har desværre også i denne menighed været virksom og har formodet at i '93-'94 flere af menighedens medlemmer udvandt og organiserede en egen menighed.

I 1901 resignerede Mr. Halle, som stolerter i menigheden.

Hjemmer har menigheden bygget hus til sin kirke. Kirkefotter er også isommer foret menigheden af folkeforeningen, så at nu har kirken sit og den på det allermæste fuldført. Alt dette har kostet noget mere opførelser af både til og penge for en dels befolkningerne."

Følgende Saldbørgt holdtes Indvielsesprediksten af Past. Horslab.

Efter Dagens Epistel viste han, at menigheden havde god Grund til at glæde sig, ist fordi den Herre, til hvilken denne Højs indvies, er den trofaste Frelses, der først sine Disciple til Skamp og Smerter. 2) Fordi de Bierder, som skal besjæles, er vores Salighebs Bierder. 3) Fordi Herren ifører os hos hellig en Rustning og slæffer os fra vægtige Sanden mod Himmel.

Boruden Stedets Præster, Formand Fejs og Past. Tjernagel, delte Pastorerne Ordal, Øjerfe og Guldbrandjen.

Der optoges Offer til Indremisjonen. Efter at Stejleudgifter var betalt belabbet sig til \$81.70.

Den store Horsamling blev bespist med Middagsmad af Kvinderne. Middag holdtes hos Mr. Knutzen tæt ved Kirken.

Vaa Ettermiddag holdt Pastor Øjerfe Missionsprediken, hvorefter Formand Fejs også talte nogle Ord, hvorpaa det blev af alle tilstede optaget umuligt.

en Røllet til Mr. J. Durham ved Luther College, som har mange Skandinaver her.

Herren velsigne Menigheden og Arbejdet her.

Til Christies Cooper.

Gtr. Lønns. Portland	..... \$ .50
G. W. Erickson, Portland	..... 1.00
G. O. Erickson, Rølletsæt.	

Møblaget til Gjaldens Afbetaling.

Med Past. R. Pedersen,	
Offer fra Silvertown Menighed.	\$18.80
Pastor Holt's Røl.	
G. H. Berger	..... 15.00
Mons Knudsen, Rølletsæt.	

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekarier, Chemikaler og Toilet Articles.

Die B. Lien har mange Helse Forstyring som Apotheker, et altid tilgængeligt og man kan der trogt fås på at få Recepter udfyldt med Omhu og Rigagtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

Wanted

The readers of "HEROLD" to know that we keep a fine line of

SCHOOLBOOKS,
Slates, Tablets, and Supplies of
all kinds.

VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

TACOMA, WASH.

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Red 490

TACOMA WASH

FIRE INSURANCE

F. W. GASTON,

Luzon Bldg. cor. 18th & Pacific Ave.

TEL. MAIN 242, Tacoma, Wash

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

220 Pac. Ave. - - - Tacoma, Wash

*****

Til Veiledning

før dem, som vil give sine Bolygger til Portland Ingersle Barnehjem, nævnes at "Deeden" bor tilhørs til "The Parkland Lutheran Childrens' Home," Portland, Washington.

Z. Larsen.

E. E. Rosling,

Skandinavisk Sagfører

310-312 Luzon Building,
TACOMA WASH.

THE ARCADE

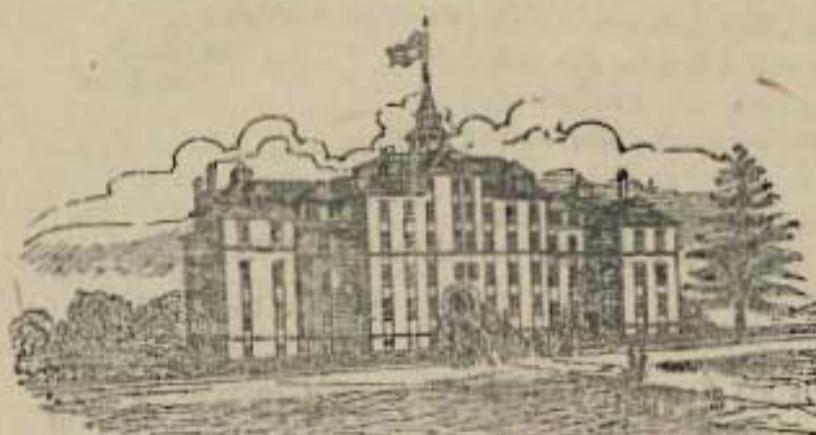
Dry Goods & Mens Furnishings

Cor. 18th & Pacific Ave.

TACOMA WASH.

J. E. MURPHY, Prop.

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Courses of Study.

Preparatory, Normal, Commercial, Classical College
Preparatory, Luther College Preparatory, English Scientific College preparatory, Shorthand and Typewriting, Music.

Instructors.

N J HONG, Principal, English language and literature, physics, psychology and Norwegian.

J. U. XAVIER, Religion, History, Latin and Greek.

MISS K. ELIZABETH SIHLER, preceptress, English grammar, German, geography, vocal music and physical culture

MISS ANNA TENWICK, History of the U. S., reading, geometry and trigonometry.

N N HAGENESS, Arithmetic, commercial branches, penmanship and shorthand

MISS OLGA KINDLEY, Piano and organ.

CARLO A. SPERATI, Director of Band and Orchestra.

Fall Term.

Begins Sept. 30 and closes Dec. 19.

Tuition.

Tuition per term of 12 weeks \$15.

Room Rent.

Per term of 12 weeks \$6.00

Board.

Board is furnished at actual cost.

Total Expenses.

All necessary expenses for one term of 12 weeks need not exceed \$50. This includes tuition, room, board, books, and other incidental expenses.

Our New Catalogue.

Our new catalogue giving full information about the school will be sent free upon application.

Address, PACIFIC LUTHERAN ACADEMY
Parkland, Wash

J. M. Arntson,
Nørth Dagføren.

Notary Public.

Udlediger alle lovlige Dokumenter
som Etter, Rentrafter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA. - WASH

Worship

Hvæ, som løber på penge til at betale mit paa Lotter med, maa opgive nogenlig bestredelse af lotterne somsom lotiens nummer, samli hvilken "Block" og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar blisse vlyhænninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fell begaas.

Altarstalter.

Heit tilknyttet sører Catalog med
Priser paa Altarstalter, der fremstiller
digte Tildragelser af Kristi Vin.

Høringen, som vil forere Altar-
stalter til Kirker, skal saa dem til berig-
tig nedstille Briser. Stein straks
eter Præstetil

August Ringstad,
Violinette, Wiss.

Vor Frelsers norsk

luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St

TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,

Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

—

Søndag 9:30 A. M. .... Søndags-
skole.

" 11 A. M. .... Holmesso-
gudstjeneste.

" 7:45 P. M. .... Aftensang.

Onsdag 6 P. M. .... Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. .... Lørdagsakole

Hver 1ste og 3de Torsdag Aften

i Maanedene, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m

Maanedene, Kvindesforening.

Lykkesom Gille er for Tænkerne og
som Blæg for Dårene, saa er den Lyk-
ke for dem, som ham sende.

***

Herrens Grøgt skal formere Dægene,
men den ugodeliges Her skulle for-
førtes.

***

Ordsprog.

Ligesom en Hvinnevinde farer over,
ja er og en ugadelig ikke mere, men
en retsædig har en evig Grundbold.

***

Daor mange Ord er, der lader Over-
trædelje ikke af, men den, som holder
inde med sine Larer, er flugt.

***

Det en ugadelig frøgter for, det skal
komme paa ham, men de retsædiges
Begjæring skal Gad give dem.

***

Det er for en Daare som en Lotter,
naar han gjør en sjældig Ting.

***

Den, som Skuler Gad, hader selje
Larer, og den, som ubjæster andt Blæg
er en Daare.

***

En retsædig Tunge er som ub-
volgt Selv, men de ugodeliges Hjerte
er intet værd.

***

Herrens Velsignelse, den gjør rig,
og han legger ikke Smerte til den.

***

En retsædig skal ikke rofles evinde-
lig, men de ugodelige stule ikke bo i
Landet.

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse-Shoe

and

Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Skandinavisk

Photographer

F. BONELL.

Fællesfølger af

Lindahl Photo-
grapher

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA, WASH.

Parkland-Nyheder.

Skolen har nu 80 Elever indskrevne.

+++

Kapt. Pande har været i Parkland i Forretningsanliggender.

+++

Kvindeforeningen møder hos Mrs. Erickson og Mrs. Kepperdal Onsdag den 29de Oktober.

+++

Mr. Offerdal er i Besøg i Barnehjemmet, hvor han har to Børn.

+++

Reformationsdagen vil blive fejret Fredag den 31 d. M. Der vil blive Taler og Sang paa Norsk og Engelsk.

+++

Past. Sperati har organiseret en "Brass Band" ved Skolen. Alle som er interesserede bør møde frem Mandag Eftermiddag Kl. halv fem.

+++

Dr. Edw. Warmon, der har holdt en Række Foredrag ved Skolen over Sundhedslæren, kommer til at give tilbedste en Underholdning til Indtagt for den athletiske Forening ved Skolen forstommende Lørdags Aften Kl. klokken 8 i Gymnastiklokalet.

+++

Emil Ericksen, Parkland Menigheds Kasserer, er den, som hidtil har modtaget og ført Bog over Penge, der har været ydede til Christian Coopers Underhold, og til ham bør man sende Penge herefter, da det er ubekvemt for Pastor Larsen at befatte sig med den Ting.

Fra andre Kanter.

Pastor Chr. Andersen i Idaho har fået Kaldsbrev fra Menigheden i Syd Dakota. Hans Hustru har siden Synoden opholdt sig i Decorah.

+++

Newport og Newhaven Menigheder i Nærheden af Kilbourn City, Wis., har fejret Femtiaarsfest. De blev stiftede af afdøde

Formand H. A. Preus, der boede dem i 14 Aar. Blot tro eller fire Gange årlig kunde han besøge dem.

+++

Nordre St. Petri Menighed i Story City, Iowa, er blevet prydet med et særdeles vækkert Alterbilled. Det er malet af Kunstmaler Gaustad. Det forestiller Jesus på Vandring med de to Disciple til Emmaus.

Parkland Lutherse Barnehjem.

Den 21de Sept. 1901 blev Barnehjemmet "incorporated," den 20te Sept. 1902 indsat og taget i Brug. — Nu er der 7 Børn — 4 gutter og 3 piger — i Alderen fra 18 Måneder til 10 År. To er modersløse og 1 er farlös. To har rigtig nog brødre sine og 3 har ikke brødre, men disse børnede maa nok faltes "brødeforæller," jo Børnene er næppe bedre af end om disse også var legemlig børn.

De Personer, som har sendt børn her, har lovet at betale: Regel for Ophold, Rister og Stole; andre for Ophold og Rister, men for 1 Barn er intet lovet.

Si kunne vel ønske, at det maatte være flere Børnede og Formundere, som vilde ansæge om Plads for saadanne Børn, som ikke kan betale for sig, naar det var saadanne, som vilde have dem fristelig undervist både i Hjemmet og i vor Menighedscole; thi det er tørst for saadanne at Hjemmet er bugget, men de måaatte også understøtte dem tilstede Hjemmet rigeligt ved Ydmygt. Dette harbet jeg også vil si, naar sagen blir bedre befauds.

I midlertid talles alle hjerteligt, som har støttet denne Anstalt med Forbrenner og Gaver, samt paa andre Maader har fremmet dens Hjernen!

Guds Beflignelse over både Givende og Gaver! L. Larsen.

Råsicer.

Nettlese.

I No. 41, Den Spalte, 7de Linie fra neden står der: vilde gøre det ill et stort Gott; sel vært: vilde gøre ham til et stort Gott.

Åredømde.

Den 11te og 12te Dec. vil det bli afholdt et frøbømde i Parkland, Ia., hvortil vester og menighedsmedlemmer indeha frøben inviteres.

Forhandlings-tidstunde blir: 1) Midnatstidspunktet, 2) Et stund efter Guds øre plættig til at drive fristelige Stoler? 3) Menighedsmedlemmers pligter overfor børnegrønskene.

Alle indvæbelser har sted til Past. T. Larsen inden den 25te November.

Øst og vest.

Gaver til Parkland Lutherse Barnehjem sender vi sendt til Past. T. Larsen, Parkland, Wash., der er Barnehjemmet Råsicer, næstefor, som før, til Mr. G. O. Grissom.

Gtr. Voines,
Sctfress.

The . . .
Illustrated Home Journal.

Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted al. over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

T. Larsen,
Råsicer.

Corporationsmøde.

Det nærlige Corporationsmøde for Pacific Lutheran University Hos'n, vil ifølge Grundlovens bestemmelser blive afholdt i Stolebygningen i Parkland Onsdagen den 10de Dec. 1902 kl. 10 f. M. Alle Corporationens Medlemmer samt andre, som interesserer sig for Skolen og det fristelige Kræsbe, indbydes paa het venligste.

Gud veligne Modet.

Parkland, Wa., d. 24 Ott. 1902.

Gtr. Voines,
Sctfress.

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.;
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.
TEL. OFFICE BLACK 1721,
RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, . . . WASH.

EDWIN R. RAY

PRINTER

113 THIRTEENTH ST

TEL. MAIN 2285 TACOMA

50 YEARS' EXPERIENCE
PATENTS
TRADE MARKS,
DESIGNS
COPYRIGHTS &c.
An office rendering a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is patentable or not. Commission a drawing and obtain a full report. Handbook on Patents free. Office agent for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms \$1 a year. Postage, 12 cents. Good for all novelties.
MUNN & CO. 361 Broadway, New York
Branch Office, 627 F St. Washington, D. C.

Får fire Ting af Jesu.

Jesu ejede aldrig sin egen Ølle, men Faberens.

Jesu lagte aldrig sin egen Være.

Jesu lavede ikke sig selv til Behov.

Jesu lavede aldrig sig selv, naar Faberen havde neget af ham.

— 201 —